

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpilddar-
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, 1906. gada ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 131 (2020)

Ceturtdien, 1957. g. 7. novembrī

13. gads

LIELAIS OKTOBRIS

Kopš tā laika, kad pāri visai pasaulei nodārēja „Auroras” uzvarošās zāles, pagājuši jau 40 gadi. Aizvien tālāk vēsturē aiziet šī neatzīstamā, ievērojamā diena. Neskatoties uz to, mēs jo pilnīgāk apzināties un novērtējam Oktobra revolūcijas milzīgo nozīmi visas cilvēces liktenos.

Oktobra revolūcija piepildīja darbaļaužu gadu simtējiem ilgi lolotos sapņus, pavēstīja, ka beigusies cilvēka ekspluatācija, iznīcināti visi sociālie un nacionālie spaidi, tā nevien deklarēja, bet arī realizēja dziļās sociālisma, miera, tautu līdztiesības un draudzības idejas.

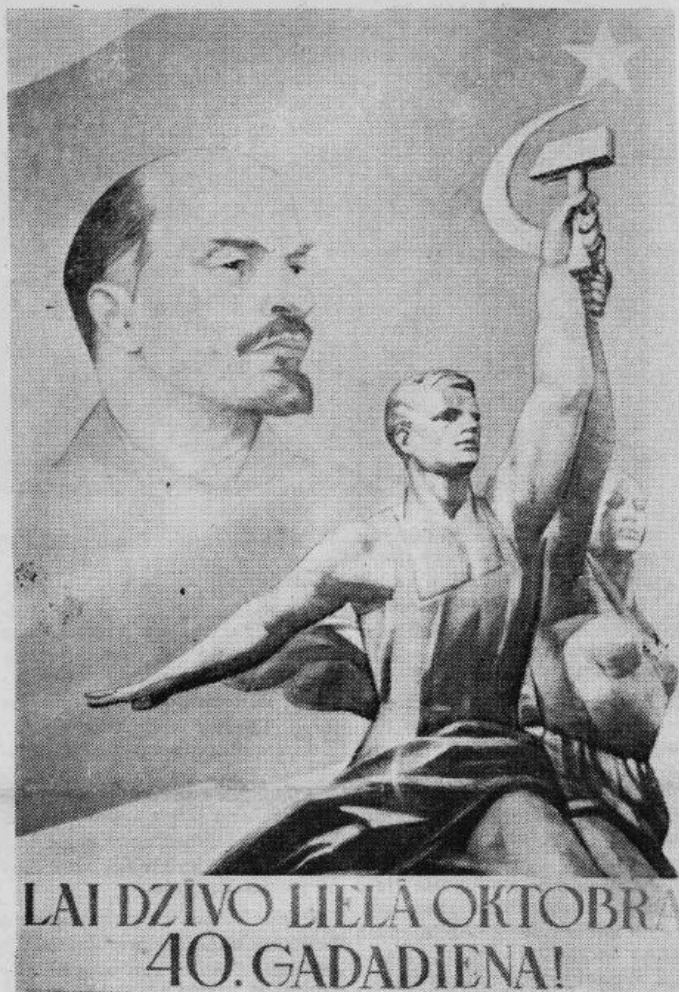
Oktobra ideju ietekmē simtiem miljonu cilvēku Āzijā un Afrikā nokratījuši kolonialisma važas. Arvien plašāk iedegas koloniālo un puskoloniālo tautu nacionālās atbrīvošanās cīņu liesmas.

Lielā Oktobra socialistiskā revolūcija pilnīgi sagrāvuši reakcionāro legendu, it kā tautu masas nebūtu spējīgas vadīt valsti. Padomju valsts 40 gadu pastāvēšana ir pierādījusi, ka darbaļaužu masas ne tikai spēj sagrāut veco, satrunējušo sabiedrisko iekārtu, bet arī uzcelt jaunu, socialistisko valsts un sabiedrības sistemu, isā laikā pārvarēt tehniski ekonomisku atpalicību un izveidot augsti attīstītu ekonomiku, nostiprināt un attīstīt demokrātijas augstāko formu — socialistisko demokrātiju. Tieši tāpēc Oktobra revolūcija pēc sava rakstura un mērķiem ir īsta tautas revolūcija un vislielākā no visām revolūcijām, kādas ir zināmas cilvēces vēsturē.

— Mūsu Padomju Socialistiskā republika, — teica Vladimirs Iljičs Lenins, — stāvēs droši kā starptautiskā sociālisma lapa un kā piemērs visām darbaļaužu masām.

Šos darbaļaužu dižā vadoņa pravietiskos vārdus pilnīgi apstiprināja vēstures gaita.

Šodien, Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienā, padomju cilvēki atskatās uz lielo cīņu un uzvaru ceļu. Mēs atceramies, cik vāji un atpalikuši sociālisma eras rītausmā ir bijusi mūsu zeme, mēs esam bezgala lepnī pār tās tagadējo dižo varenību, neuzveicamo spēku un zinām, tas viss ir panākts partijas un

tautas nesatricināmā vienotībā.

Kopā ar lielo padomju tautu varenā solī uz priekšu iet Padomju Latvijas darbaļaudis. Desmitiem republikas rūpniecības uzņēmumu jau pirmssvētku dienās ziņoja miltoņajai Dzimtenei par šā gada ražošanas uzdevuma izpildi. Šāda priekā vēsts jau nedēļu pirms svētkiem tika saņemta arī no mūsu rajona lielākā uzņēmuma — finieru rūpnīcas „Vulkans”. Svētku dienu rūpnīcas kolektīvs sagaidīja ar virsplaņa produkciju. Bruto produkcijā savu gada uzdevumu jau pirms svētkiem izpildīja Kuldīgas MRS kolektīvs.

Ar krāšņām darba veltēm svētku dienu sagaida lauku darbaļaudis. Pirmssvētku dienās kolchoznieki ar divkāršu enerģiju strādāja kartupeļu un cukurbiešu laukos. Tagad kolchozi „Uzvara”, „Traktorists”, Raiņa vārdā nosauktais, „Kopdarbība”, „Imanta”, „Proletarietis” un daudzi citi var ziņot, ka kartupeļu lauki nokopti.

Neatlaidīgi šoruden strādājuši mašīnu un traktoru staciju mehanizatori, liekot pamatu nākamā gada ra-

žām. Kabiles MTS sešas traktoru brigades jau izpildījušas un pārsniegušas savus gada uzdevumus. Brigadieris b. Rubenā vadītā brigade gada plānu izpildījusi par 170 procentiem. Šīs brigades traktoristi bb. Veisbergs un Zanders izpildījuši divu gadu uzdevumus. Kuldīgas MTS gada uzdevumu izpildījušas piecas brigades.

Jauniem darba panākumiem svētkus sagaida arī rajona lopkopju saime. Savas socialistiskās sacensības saistības — iegūt šogad no govs 2500 l piena — izpildījusi kolchoza „Uzvara” lopkope Grieta Sproģe. Turpat 3000 l no govs izslaukusi Olga Klestrova. Sacensībā ar Ventpils rajona lopkopjiem uzņemtas saistības piena ieguvē izpildījušas un pārsniegušas vairāk nekā 120 slaucējas.

Taču gūtīe panākumi mūs neapmierina. Gan pilsētas uzņēmumos, gan laukos vēl ir daudz trūkumu gan ražošanas organizācijā, gan darba disciplinā. Padomju ļaudis to labi apzinās un ir gatavi nežēlot pūles, lai šos trūkumus novērstu, palīdzētu veidot dzīvi vēl krāšņāku, vēl bagātāku.

Vēlve OKTOBRIM

Ar krāšņām veltēm Oktobra 40. gadadienu sagaida Kuldīgas MRS kolektīvs. Pirmsvētku dienās mežrūpnieki izpildīja gada uzdevumu bruto produkcijā un deva virsplaņa produkciju par miljoniem 700 tūkstošiem rubļu.

Pirmssvētku sacensībā labā-

kos panākumus guvusi Aizabavas mežniecība, kur koksnēs izvešanas darbus vada pieredzes bagātais mežsargs b. Baļevičs. Te oktobra mēneša kokmateriālu izvešanas uzdevums izpildīts par 150 procentiem.

O. Šulmeisters

Ar jauniem panākumiem

Dižajos svētkos finieru rūpnīcas „Vulkans” laudis ar lepnumu atskatās uz pirmsoktobra spraigajām dienām, kad darba soli visur bija raitāki. 1957. gada uzdevums izpildīts jau 28. oktobrī. Līdz svētku priekšvakaram saražots virs gada plāna 430 kbm galdnieku plates, 400 kbm finieru un cita produkcija. Kopā kolektīvs virs gada uzdevuma saražojis produkciju par vairāk kā 800 tūkstošiem rubļu.

Socialistiskajā sacensībā labākos panākumus guvis gald-

nieku plašu cechs, kas izcīnījis fabrikas ceļojošo Sarkano karogu un godu veidot pašas pirmās rindas „Vulkana” kolektīva kolonā svētku demonstrācijā.

Svētku goda plāksnē novietotas 16 pirmrindnieku fotogrāfijas. Viņu vidū ir ventilniece Zenta Peskopa, meistars Eduards Gees, svārsta zāģa vadītāja Anna Mironova, dēļu žāvētājs Juris Driksna un citi, kuru vārdus lasām arī uz pilsētas Goda plāksnes.

A. Ozols

VIENA KOLCHOZA PIMRINDNIEKI

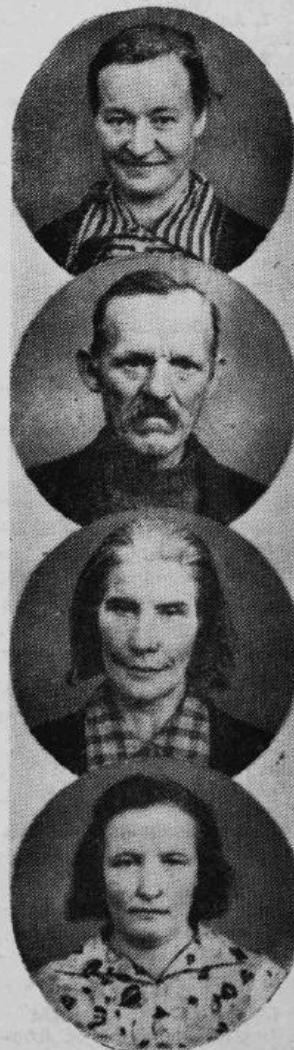
Šogad kolchozā „Komunars” daudz labāki panākumi nekā iepriekšējos gados ir gūti visās saimniecības nozarēs. Daudz vairāk bekoņu nekā iepriekšējā gadā nobarojušas cūkkopes. Lūk, augšējā attēlā kolchoza labākā cūkkope Lote Matroze. Viņa šogad, kopjot 9 sīvēnu mātes, jau ieguvusi no katras vairāk nekā 20 sīvēnu.

Čakli un nenogurstoši kā lopbarības ievākšanā, sējā vai citos darbos no dienas dienā ir piedalījusies un joprojām piedalās sirmā kolchoznieks Toms Kārklis (skat. fotoattēlu 2. no augšas). Viņš šā gada 9 mēnešos ir izpelnījies 320 izstrādes dienas.

Kolchoza slaucējas, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir kāpinājušas piena izslaukumus vidēji par 294 litriem no govs. Vislabākos panākumus piena izslaukumu kāpināšanā ir guvusi Marija Zariņa (skat. fotoattēlu 3. no augšas). Viņa savu gada plānu — 2000 kg no govs izpildījusi jau oktobrī.

Kolchoza putnkopēja Malvīna Austere (skat. fotoattēlu apakšā) ar savu darbu ir izvirzījies pat rajona labāko vistkopju vidū. Viņa šā gada 9 mēnešos no katras dējējvistas ir ieguvusi 145 olas gadā plānoto 100 vietā.

A. Kārklis

GODA SARAKSTS

Ar Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas biroja un Kuldīgas rajona izpildu komitejas sēdes lēmumu ierakstīti rajona GODA SARAKSTĀ sekojoši rūpniecības, lauksaimniecības, kultūras, izglītības un padomju darba pirmirādnieki:

FINIERU RŪPNĪCA „VULKANS”

1. Adams Beķeris — brigadieris.
2. Zenta Peskopa — brigadiere.
3. Aleksandra Skukina — meistare.
4. Visvaldis Driksna — strādnieks.
5. Evalds Kelms — kļu uz krāvējs.
6. Ernests Šlakorciņš — gatera vadītājs.
7. Arvids Gotfridsons — gatera vadītājs.
8. Ansis Hofmanis — cauruļu liecējs.
9. Fricis Feldmanis — ēvels vadītājs.
10. Anna Mironova — svārstzāģa vadītāja.

KULDĪGAS TOKU FABRIKA

1. Alvīne Koršinska — vērpeja.
2. Lote Kreita — vērpeja.
3. Ivans Abranovs — kārsejs.
4. Lote Kalniņa — audēja.
5. Klaudija Jeršova — šķetinātāja.
6. Ieva Gerca — šķērētāja.

MEŽRŪPSAIMNIECĪBA

1. Eduards Dikmanis — strādnieks.
2. Valfrīds Birģelis — strādnieks.
3. Juris Rūdolfs — šoferis.
4. Ernests Stepanovs — celtnes vadītājs.
5. Fricis Osis — traktorists.
6. Toms Ābols — strādnieks.
7. Jānis Dreimanis — kokogļu dedzinātājs.

RŪPKOMBINĀTS

1. Miķelis Preiss — strādnieks.
2. Arvids Pirtnieks — kalējs.
3. Ādolfs Puķe — strādnieks.
4. Adams Štobis — strādnieks.
5. Ernests Iatsons — kurpnieks.
6. Fricis Allažs — strādnieks.
7. Jānis Činovskis — galdnieks.

ATK-7

1. Antons Zubrevičs — šoferis.
2. Zīgurds Kilevics — šoferis.
3. Aleksandrs Belovs — šoferis.
4. Imants Skujāns — šoferis.
5. Eduards Volanskis — šoferis.

REMONTU UN CELTNIECĪBAS KANTORIS

1. Kārlis Eida — podnieks.
2. Alberts Grandbergs — galdnieks.

CEĻU EKSPLOATĀCIJAS IECIRKNIS № 12

1. Valdis Sauīgriezis — šoferis.
2. Arvids Erbs — stieģrotājs — betonētājs.
3. Voldemars Kausiņš — ceļu remontstrādnieks.

KULDĪGAS PIENOTAVA

1. Zenta Diebele — piena savākšanas vadītāja.
2. Anna Menģe — strādnece.

KULDĪGAS SPIRTA RŪPNĪCA

1. Tālivaldis Gente — strādnieks.

SAKARU KANTORIS

1. Zīgriņa Ziemeļe — nodaļas priekšniece.
2. Jānis Gruzinskis — brigadieris.
3. Juris Prūsis — pastnieks.
4. Austrā Zagorska — telefoniste.

KULDĪGAS PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBA

1. Anna Krūmiņa — noliktavas pārzine.
2. Ida Zass — pavāre.

AUGĻU KOKU UN OGULĀJU AUDZĒTAVA „BAUŽAS”

1. Antons Ančs — vecākais dārznieks.

LEJASKURZĒMES SELEKCIJAS UN IZMEĢINĀJUMU STACIJA

1. Kristaps Millers — strādnieks.

2. Anna Gantsberga — strādnece.
3. Lizabete Rāmule — strādnece.
4. Anna Strautmane — slaucēja.

PADOMJU SAIMNIECĪBA „VĀRME”

1. Jūle Blīte — slaucēja.
2. Jānis Helvīgs — laukopis.

KULDĪGAS KULTURAS NODAĻA

1. Valdis Zembergs — kino-mechaniķis — šoferis.

KULDĪGAS II VIDUSSKOLA

1. Juris Feodorovs — skolotājs.

TURLAVAS 7-GADĪGĀ SKOLA

1. Milda Vārpiņa — vecākā pionieru vadītāja.

IEVUKALNA CIEMA IZPILDU KOMITEJA

1. Zelma Šliņiņa — priekšsēdētāja.

KABILES CIEMA IZPILDU KOMITEJA

1. Emīlija Budanska — priekšsēdētāja.

KULDĪGAS MTS

1. Leons Freibergs — brigadieris.
2. Pēteris Lapsa — traktorists.
3. Kristaps Jurgenovskis — kalējs.
4. Arno Hesenfelds — kalēja palīgs.
5. Ivans Tkačenko — traktorists.

KABILES MTS

1. Eduards Veisbergs — traktorists.
2. Ansis Ibiņš — traktorists.
3. Ernests Rubenis — brigadieris.
4. Arvids Štrauss — metinātājs.
5. Anna Oškāne — zootehniķe.

RAJONA KOLCHOZOS

1. Jānis Muļnieks — „Uzvara” priekšsēdētājs.
2. Arnolds Zandmans — „Imanta” priekšsēdētājs.
3. Krišs Jansons — „Venta” priekšsēdētājs.
4. Grieta Sproģe — „Uzvara” slaucēja.
5. Līne Liepiņa — „Socialisma ceļš” slaucēja.
6. Emīlija Miķelsone — „Imanta” slaucēja.
7. Eda Abiņa — „Uzvara” cūkkopēja.
8. Marija Langenfelde — Kārļa Marksa v. n. tēļu kopēja.
9. Elīza Kārliņa — „Venta” putnkopēja.
10. Fricis Freibergs — „Uzvara” brigadieris.
11. Ermanis Kronbergs — Ļeņina v. n. brigadieris.
12. Anna Mepe — „Imanta” bekoncūku audzētāja.
13. Aina Balode — „Uzvara” zootehniķe.
14. Marija Riekstiņa — „Sarkanais karogs” fermas pārzine.
15. Olga Klestrova — Lisenko v. n. slaucēja.
16. Marija Niedoliņa — „Komunisma ceļš” slaucēja.
17. Vallja Dzemīte — „Latvijas strēlnieks” slaucēja.
18. Līze Miķelsone — Lisenko v. n. cūkkopēja.
19. Helena Panķo — Lisenko v. n. cūkkopēja.
20. Elizabete Goldmane — „Boļševiks” bekoncūku audzētāja.
21. Malvīne Austere — „Komunars” putnkopēja.
22. Olga Raševica — Lisenko v. n. tēļu kopēja.
23. Gunars Ģarokalns — Lisenko v. n. priekšsēdētājs.
24. Voldemars Leimanis — „Traktorists” priekšsēdētājs.
25. Visvaldis Kapteinis — „Traktorists” brigadieris.
26. Elvira Neimane — „Traktorists” brigadiere.
27. Apolonija Čermane — „Ļeņina ceļš” zootehniķe.

Padomju Savienības darbaļaudis! Vēl plašāk i visattīstītākās kapitalistiskās

Jaunās paaudzes LAIMEI un LABKLĀJĪBAI

Attēlā: finieru rūpnīcas „Vulkans” vecie revolucionāri pēc maiņas (no kreisās) Juris Driksna, Pēteris Gulbis, Ansis Hofmanis.

Apritējuši četri gadu desmiti kopš proletariats Krievijā izcīnīja Lielās Oktobra revolūcijas uzvaru. Lūk, ko par šīm cīņām stāsta finieru rūpnīcas „Vulkans” strādnieki, lielo cīņu dalībnieki.

— 1917. gada februārī mani iesauc armijā un nosūtīja uz 1. latviešu strēlnieku pulku pie Siguldas, — atceras žāvētājs Juris Driksna. — Sacelšanās pirmajās dienās revolucionārā padome mums uzdeva ieņemt Cēsi. Es piedalījos stacijas un pasta ieņemšanā. Janvārī 1918. gadā mūsu daļu pārcēla uz Maskavu, kur iestājās Sarkanās Gvardes bataljona. Maskavā mūsu nodaļai daudz nācās cīnīties pret kontrrevolūciju.

Garus cīņas ceļus no 1917.—1924. gadam ir nostaigājis cauruļu liecējs komunist Ansis Hofmanis, būdams 5. latviešu strēlnieku pulka brīvprātīgo nodaļas komandieris.

— Mūsu latviešu strēlnieku pulkam, — daļas savās atmiņās b. Hofmanis, — bieži uzticēja visatbildīgākos un grūtākos uzdevumus. Cīņāmies pret revolūcijas ienaidniekiem pie Kļeivas un Žitomiras. Sivākās cīņas iznāca ar Machno labi apbruņotajām bandām.

Daudz esam lasījuši un dzirdējuši par leģendārā kreisera „Aurora” vēsturiskajām zālēm, kas ievadīja jaunu eru cilvēces vēsturē. Šo zālviņu acu liecinieks ir bijušais Baltijas flotes matrozis Jānis Bukševičs.

— Nekādas varoņdarbus neesmu izdarījis, — mēģina iebilst b. Bukševičs, — kopā ar Petrogradas strādniekiem gāju patrulās. Ziemas pils šturmešanas laikā mūsu kuģa „Azimut” uzdevums bija apstāvēt Ņevas tiltus.

Šodien b. Bukševičs ir rūpnīcas labākais mašīnistu brigadieris. Viņa koptā tvaika mašīna un elektrostacija vienmēr darbojas bez klūmēm.

— 1917. gada februārī, — stāsta žāvētāju brigadieris Pēteris Gulbis, — sagādāju bēgļu gaitas, tālu no Latvijas. Abi ar tēvu strādājām Novgorodas sērķociņu fabrikā „Iraida”.

Sākoties Oktobra revolūcijai, iestājos 13. kājnieku divīzijā. Ar šo divīziju nostaigāju arī visu garo un smago revolucionārā kareivja cīņas ceļu.

— 1917. gadā, — saka lobmašinas vadītāja palīgs Fricis Antons, — biju tikai 18 gadus vecs. Pirmos soļus revolūcijas cīņās spēru Latvijā pie Ložmetēju kalna.

Mūsu 6. brīvprātīgo latviešu strēlnieku pulks stāvēja pirmajās līnijās. Kad sākās kareivju brāļošanās, kopā ar citiem strēlniekiem gājām pie vāciešiem.

Daju strēlnieku, tajā skaitā arī mani, nosūtīja uz Petrogradu. Šeit biju acu liecinieks, kad Ļeņins atgriezās no Somijas.

Bieži vecie revolucionāri atceras bijušo dienu pārciestās grūtības, varbūt iesāpās viena otra cīņās mantotā rēta, tomēr viņi priecīgi, cīņa nav bijusi veltīga.

— Man jau 60 gadu, — saka Juris Driksna, — varētu iet pensijā, tomēr gribas vēl kādu gadu pastādēt. Daudz prieka man sagādā bērni. Ja bērniņā no visas ģimenes lielāko izglītības saņemumu es — 4 gadus pagasta skolā un 2 gadus sagatavošanas skolā Daugavpilī, kur galvenais priekšmets bija biķeles stāsti, tad mani bērni ir saņēmuši pienācīgu izglītību.

Priecīgs ir arī b. Gulbis. Viņa vecākais dēls Vilnis nesen beidza Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju. Arī dēls Guntis un jaunākā meita Kaija guvuši labu izglītību. Viņi abi strādā mūsu fabrikā.

Vecie revolucionāri no sirds novēl jaunajai paaudzei nekad nepagurt, bet vēl ražotākiem strādāt miera un mūsu Dzimtenes vareņības stiprināšanai, nemīlīgi mācīties, visus spēkus ziedot cīņā par komunisma uzcelšanu.

T. Zilgalvis

Ko man devusi Padomju vara

(Rēzeknes rajona lauksaimniecības arteļa „Krasnaja Latgāļija” kolchoznieces Marijas Svīkles stāstījums)

Sievietes liktenis! Cik daudz skumju dziesmu dziedāja par to viņas laikos. Sievietes liktenis tolaik patiešām bija rāgts un grūts. Nemsim kaut vai manu dzīvi. Jau decembrī vajadzēja sākt domāt, kur ņemt maizi ģimenei. Katru garoziņu vajadzēja glabāt kā dārgumu. Pienāca pavasaris. Vīrs aizgāja pelnīt, un visa saimniecība palika uz maniem pleciem, bet mani palīgi bija cits par citu mazāki. No agra rīta līdz vēlam vakaram es tēju sviestru laukā, bet rudens vajadzēja samaksāt parādus budžiem. Un tā tas gāja no gada gadā. Nabadzība un garatums bija mūsu uzticīgā ceļabiedrī. Mūsu Gailumu ciems toreiz bija aizmirsts nostāris.

dzīve pārmānījies līdz nepazīšanai. Vergu darba gadi aizgājuši pagātnē, mēs tagad dzīvojam pārtikuši. Pērņ kolchozā izsniedza 15 rubļus nauda un turpat 2 kilogramus labības par izstrādes dienu. Mēs saņēmām arī daudz cukura, dārzeņu un citu produktu.

Agrāk ciemā grūti nācās atrast cīloķu, kas mācēja rakstīt un lasīt. Tagad katrā ģimenē 2—3 cīloķi ir ar vidusskolas izglītību. Es pati arī nemācēju rakstīt un lasīt, bet mani bērni ieguvuši labu izglītību. Dēls Vitolds beidzis Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju, meita Veronika ir skolotāja, jaunākā meita Valentina drīz beigs vidusskolu.

ņēmums. Visi septiņi Bernarda Svīkļa bērni ieguvuši augstāko izglītību: vecākais dēls Pēteris ir docents, viņa brālis — inženieris, māsa Veronika — skolotāja.

Agrāk teica, ka sievietes veltī ir pie plīts. Padomju vara piešķīra mums tādas pašas tiesības kā vīriešiem. Ciema ļaudis man parādīja lielu uzticību, ievēdami mani par ciema padomes deputāti.

Mēs no visas sirds pateicamies partijai un valdībai par tās nenogurstošo gādību mūsu — vienkāršo darbaļaužu labā. Atbildot uz šo gādību, gribas strādāt vēl vairāk, lai mūsu mīļotā socialistiskā Dzimtene plauktu un zeltu.

(LTA)

Padomju varas laikā mūsu

Mana ģimene nav nekāds iz-

Ņem visas tautas socialistisko sacensību! Panāksim un pārspēsīm produkcijas ražošanā uz katru iedzīvotāju!

PAR GODU LIELAJIEM SVĒTKIEM

Rajona rūpniecības kombināta ļaudis Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas priekšvakarā izpildījuši gada plānu. Kalējs Arvids Pirtnieks dienas uzdevumu veic par 210 procentiem. Drenu caurules ražo 88 reizes vairāk nekā 1950. gadā. Astoņkārtīgi palielināta mēbeļu ražošana.

Rajona rūpniecības kombināta kolektīvs apņēma 10 dienas pirms termiņa izpildīt 10 mēnešu ražošanas plānu un veikt gada uzdevumu kopprodukcijā līdz 5. decembrim. Uzņemtais saistības kolektīvs godam veicis: izpildīts kombināta gada plāns kopprodukcijā par 2187,0 tūkstošiem rubļu. Veikts arī ga-

Attēlā: galdnieks b. Mazals.

da uzdevums vairākos galvenos sortimentos, kā kūdras ieguvē, ratu, ragavu un riteņu izgatavošanā, lietkoku un malkas sagatavošanā, vilnas audumu apstrādāšanā un citos. Pēdējo 7 gadu laikā Rūpniecības kombināta produkcijas apjoms palielinājies turpat četrkārtīgi. Tādu mūsu tautsaimniecībai nepieciešamu materiālu kā ķieģeļu un drenu ražošanas apjoms šajos gados audzis milzīgi: ķieģeļu ražošana palielināta desmitkārtīgi, bet drenu caurules šogad Rūpniecības kombināts dos 88 reizes vairāk nekā 1950. gadā. Gandrīz astoņkārtīgi paplašināta mēbeļu ražošana.

Kombināta kolektīva vidū daudz pirmrindnieku, kuri ar savu ikdienas pašizlīdzīgo darbu nodrošina panākumus. Visiem pazīstams kalējs b. A. Pirtnieka vārds. Savu dienas uzdevumu viņš sistemātiski izpilda par 190–210 procentiem. Vairāki racionaliz-

Attēlā: (no kreisās) kalējs b. A. Pirtnieks un kokapstrādāšanas ceha strādnieks b. Allažs.

zācijas priekšlikumi ražošanā ieviesti pēc viņa ierosinājuma. No pašam pirmajam dienām kombinātā strādā galdnieks b. K. Mazais, kas dienas uzdevumu veic par 140–160 procentiem. Abi viņi jau vairākus gadus ir republikas vietējās rūpniecības teicamnieki. Padures ķieģeļu rūpnīcas iekrāvējs b. Puķe, kurpnieks b. Intsons, kūdras purva strādnieks b. Preiss,

modes ateljē piegriezējs b. Siliņš, Alsungas nodaļas būvgaldnieks b. Cinovskis un vēl daudz citu, kuri ik mēnešus, gadu no gada sistemātiski izpilda un pārpilda savus uzdevumus, ik dienas dalās savā pieredzē ar pārējiem biedriem, iemantojuši cieņu visa kolektīva vidū.

V. Strazds,
Kuldīgas rajona rūpniecības kombināta direktors

Apņemšanās izpildīta

Pieņemot socialistiskās sacensības saistības par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai, paredzējam 11 mēnešu plānu izpildīt līdz 7. novembrim. Daudzi šaubījās. Pareizi, uzdevums bija liels.

Šodien, kad visa padomju tauta svinīgi atzīmē Oktobra svētkus, arī tirdzniecības darbinieku kolektīvā dzīva, priecīga rosme. Tīri neticami, ka 11 mēnešu plāns izpildīts nevis līdz 7. novembrim, bet jau līdz 15. oktobrim. Plānotā 10 mēnešu preču apgrozījuma vietā virs plāna pārdotas preces tikai rajona universālveikalā vien par 2 miljoniem 500 tūkstošiem rubļu.

11 mēnešu plānu izpildījušas arī Vārmas un Rendas patērētāju biedrības.

Socialistiskās sacensības priekšgalā ir rajona universālveikala kolektīvs — 1. manufaktūras nodaļas darbinieki ar b. Zeltiņu priekšgalā, apavu veikala darbinieki ar b. Tinti priekšgalā, galanterijas sektori (b. Švarca), kultūrpriekšu sektors (b. Lipmanis) un citi.

Paveikt doto solījumu nebija viegli. Bija jāievēro daudz preču kravas virsplānotā, daudzas izejamās dienas

Attēlā: labākā pārdevēja pilsētas veikalos (no kreisās) Aina Švarca, Emma Zeltiņa, Hermine Ozolā, Ābrams Lipmanis.

bija jāpavada Rīgas preču bazēs. Taču tas viss jau garām. Lielajam Oktobrim par godu iegūta 320.500 rubļu virsplāna peļņa.

Šodien droši varam sacīt, ka pirms termiņa izpildīsim sestās piegādes plānu, jo esam aculiecinieki tam lielajam preču apgrozības kāpinājumam, kāds nav vēl nekad

piedzīvots mūsu apstākļos. Suma, par kādu preces pārdotas 1950. gadā, šogad pārsniegta vairāk nekā divkārtīgi.

Strauji aug pārtikas preču apgrozījums, kas 1957. gadā palielinājies 3 reizes, salīdzinot ar 1950. gadu.

Šodien, Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienā, tirdzniecības darbinieki apsolas strādāt vēl labāk. Celsim tirdzniecības kultūru, cīnīsimies par vēl bagātāku preču krājumu mūsu veikalu plauktos!

P. Gulbinskis,
rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs

Skaitļi un fakti...

MTS tehnika

Mūsu mašīnu un traktoru stacijas saņēmušas daudz jaunas tehnikas. Piemēram, Kuldīgas MTS vien šogad saņēmusi jauno traktoru DT-55, divus DT-54, divus „Beloruss” traktorus un citu tehniku.

Ja 1950. gadā šajā MTS bija tikai 23 traktori un daži kombaini, tad tagad ir 85 dažādāku marķu traktori un 24 kombaini.

Autotransports

Ja 1940. gadā mūsu rajonā bija ap 10 smago automašīnu, tad tagad tikai autotransporta kantorim Nr. 7 ir 120 kravas automašīnas, kas ik mēnesi pārvadā ap 40 tūkstoš tonnu kravas. Ik dienas no pilsētas uz visdažādākām mūsu republikas apdzīvotām vietām atiet 24 autobusi. 13 ATK-7 autobusi šogad ir pārvadājuši ap 500 tūkstošus pasažieru.

Individualā celtniecība

Pieaugot sīrdzīvnieku un kolchoznieku labklājībai, plaši mūsu rajonā izvērsusies individualā celtniecība. Ja 1950. gadā individualo celtnieku skaits nesasniedza pirmo desmitu, tad šogad to skaits ir pieaudzis līdz 142. Tani skaitā 43 individualie celtnieki savas mājas jau uzcēlušies.

Rajona kolchozus šogad būvē 51 individualo ģimeņu māju. Līdz 15. oktobrim kolchoznieki jau saņēmuši 34 dzīvokļus.

Izglītība

Ja 1940. gadā rajonā bija tikai viena vidusskola, tad tagad ir jau sešas, bet pavisam rajonā ir 26 skolas, kuras mācās 4265 bērni. Tagad ir 3 vidusskolas vairāk nekā 1955. gadā, bet audzēkņu skaits skolās pieaudzis par 850.

Radio un televīzija

Pēdējos gados pilsētā un laukos sirauji palielināties radio klausītāju skaits. Līdz šim pilsētā ir 1270 radio aparātu īpašnieku, bet laukos—992. Bez tam pilsētā un laukos darbojas 2031 radio translatijas punkts.

Tuvākajā laikā sāks darboties jaunā televīzijas stacija Kuldīgā, līdz ar to iedzīvotāji varēs noskatīties televīzijas raidījumus. Jau tagad mūsu rajonā ir vairāki televizoru īpašnieki.

Kinofikācija

Ja buržuāziskajā Latvijā Kuldīgas kinoteātri bija pusstacionāra kinoiekārta, tad tagad pilsētā ir kinoteātris. Šā gada 9 mēnešos dokumentālo un mākslas filmu seansus pilsētas kinoteātri noskatījušies 123.300 cilvēku.

Pēc noteikta maršruta lauku iedzīvotājiem kinofilmas demonstrē 6 ceļojošās kinoiekārtas. Pusstacionāra kinoiekārta ir Kabilē un ceļojošā iekārta Alsungā.

Bibliotēkas un lasītāji

Rajonā ievērojami uzlabojusies iedzīvotāju apgāde ar grāmatām. Pašreiz pilsētā un laukos ir 23 bibliotēkas. Pēdējos gados atvērta jaunas bibliotēkas Ievuķaļnā, Viesturū un Abavas ciemos. Pašreiz kopējais grāmatu skaits bibliotēkās sasniedz turpat 100 tūkstošus grāmatu, turpretī 1950. gadā bija tikai 29.121 grāmata un brošūra. Arī lasītāju skaits krietni palielinājies: 1950. gadā—3691, bet 1957. gadā—7275 lasītāji.

RŪPNIECĪBAS UN LAUKSAIMNIECĪBAS IZSTĀDĒ

Rūpniecības izaugsme

Izstādes pirmajā telpā apmeklētāju uzmanību vispirms saistīja rūpīgi un gaumīgi noformētais Tūku fabrikas stends. Fabrikas laudis glītā sakārtotībā eksponēja audumus — dažādās nokrāsās un rakstos izstrādāto, republikas darblaužu tik ļoti iecienīto uzvalku drēbi, ko taufā sauc par „Kandavu”. Iepriecina tas, ka fabrikas kolektīvs neatlaidīgi meklē iespējas jaunas produkcijas apgušanā un ražošanā. Stendā redzams jauns mēteļu audums „Forele”, ko sāka ražot tikai šā gada septembrī. Audumam nenoteikts, bumbulains raksts, un tas ir skaists, nav arī dārgs.

Atsauksmju grāmatā daudz izstādes apmeklētāji ierakstījuši cildinošas atsauksmes par fabrikas ražojumiem, tikai vēlas, lai tie daudz biežāk parādītos Kuldīgas veikalos nekā līdz šim.

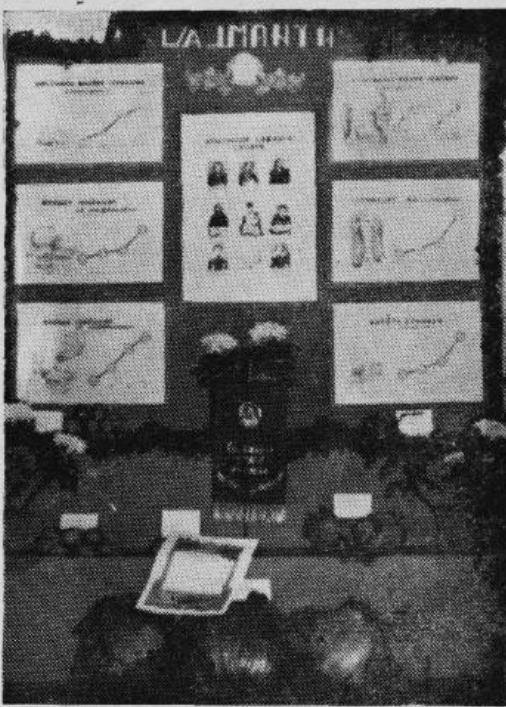
Plaša vieta izstādē bija ierādīta rajona rūpniecības kombināta ražojumiem. Kombināts eksponēja skaistas mēbeles — dažādus drēbju skapjus, rakstāmgaldus, rajonā iecienītās lētās kušetes. Jauna produkcija ir lielais spoguļis ar skapišiem.

Diagramas stāstīja, ka Rūpniecības kombinātā arvien plašāk izvērs vietējo būvmateriālu ražošanu. Ja 1956. gadā izlaida 3958,6 tūkstoš gabalu kriegļu, tad jau 1957. gadā — 5700 tūkstoš gabalu. Ievērojami palielinājusies arī kaļķu ražošana. Tas pats sakāms par drenu caurulēm un citu produkciju.

Interesanti bija arī Kuldīgas un Alsungas MRS, rūpniecības „Vulkans” stendi.

Vairāk nekā MILJONS RUBĻU IENĀKUMA

Daudz izstādes apmeklētāju apstājās pie kolchoza „Imanta” stenda. Tiesa, pats stends nebija visai bagāts, toties diagramas stāstīja par kolchoza saimniecības strauju izaugsmi no 1954. gada. Lūk, 1954. gadā arteļa kopējie naudas ienākumi bija tikai 532 tūkstoši rubļu, bet šogad — sasniegs 1.100.000 rubļu. Kādas saimniecības nozares tad kolchozam devušas šādu ienākumu pieaugumu? Diagramas stāsta, ka

ļoti strauji attīstījusies dārzkopība. 1954. gadā šī saimniecības palīgozare deva 90 tūkstoš rubļu ienākuma, bet šogad jau 200 tūkstoš rubļu. Ienākumi no cūkkopības, salīdzinot ar 1954. gadu, vairāk nekā piekārsējušies un šogad sastāda 450 tūkstoš rubļu. Ja 1954. gadā uz 100 ha aramzemes ražoja tikai 10,7 cnt cūkgaļas, tad šogad ražos 40 centnerus.

Šāds kolchoza kopējo naudas ienākumu pieaugums ievērojami paaugstinājis kolchoznieku izstrādes dienas vērtību, sevišķi naudā. Ja

1954. gadā kolchoznieki par izstrādes dienu saņēma tikai 2,20 rubļus, tad šogad — 7 rubļus. Gandrīz divas reizes vairāk nekā 1954. gadā par izstrādes dienu izsniedz graudus.

Šie skaitļi ir ļoti interesanti, labi raksturo kolchoza saimniecības izaugsmi, taču pārējiem rajona lauku darblaudim deva visai maz ierosinā. Izstādē kolehozs nepārādīja, ar kādiem paņēmieniem, metodēm rezultāti gūti. Bet viens no izstādes galvenajiem uzdevumiem ir popularizēt pieredzi, lai to varētu pārņemt arī citi.

Izstādes novērtējums

Šā gada lauksaimniecības un rūpniecības izstādē piedalījās 12 rajona kolhozi, abas MTS, Lejaskurzemes selekcijas un izmēģinājumu stacija, padomju saimniecība „Vārme”, pilsētas komunālā dārzniecība, Kuldīgas pienotava, rajona patērētāju biedrību savienība, Alsungas un Kuldīgas MRS, finieru rūpnīca „Vulkans”, Tūku fabrika, Rūpniecības kombināts, Kulturas nodaļa un Alsungas MMS. Bez tam izstādē piedalījās arī skolu jaunie naturalisti.

Novērtējot kolehozu un rūpniecības uzņēmumu šā gada sasniegumus un stendu noformējumu, izstādes komisija piešķīra I šķiras diplomus kolchoziem „Traktorists”, „Komunars”, „Venta” par vispusīgu saimniecības izveidošanu un labu stendu noformējumu. II šķiras diplomus piešķīra kolchoziem „Sarkanā zvaigzne” — par augstu cukurbiešu ražu iegūšanu, „Uzvaras ka-

rog” — par vispusīgu saimniecības izveidošanu un piedalīšanos izstādē, „Uzvara” — par vispusīgu saimniecības izveidošanu un piedalīšanos izstādē, „Bolševiks” — par jaunu kulturu ieviešanu un labu stenda noformējumu.

Iegūtas prāvas ražas

Lauksaimniecības arteļa „Traktorists” stends bija iekārtots bagātīgi. Katram eksponatam klāt apraksts, kurā brigādē, ar kādu agrotehniku panākts attiecīgā kultūrauga ražas pieaugums. Biedra Kapteina vadītā kompleksā brigade izaudzējusi 18 cnt „Priekuļu” rudzu no hektara. Priekšāugs rudziem bijusi lupīna. Šī brigade ieguvusi arī labu miežu ražu. 200 cnt no ha kolchozā iegūti lopbarības kāļi. Tie apstādīti līdz 20. maijam. Kāposti kolchozā apstādīti līdz 15. maijam. Raža — 150 cnt no hektara.

Ievērojami kolchozā palielinājusies lopkopības produkcija. Ja 1956. gadā uz 100 ha aramzemes ieguva 12,6 cnt cūkgaļas, tad 1957. gadā — jau līdz 1. oktobrim — 15 centnerus.

Lūk, kādu kritiku izteikuši izstādes apmeklētāji

Nostājušās pie Rūpniecības kombināta stenda, divas vecākas pilsones sarunājās:

1. pilsonē: — Klau, Marij, vai tu vari salasīt to uzrakstu lielā spoguļā? Man tās brilles...

2. pilsonē: (lasa) — Tu alete. Jā, par tualeti nosaukuš šo skaisto spoguļi ar skapišiem apakšā.

1. pilsonē: (smejas) Ak tu jokdari tādi! Es kādreiz šādu uzrakstu esmu lasījusi pavīsam uz citām durvīm...

Kāds pilsonis teica tā:

— Skaista tā „tualetes” ir un vajadzīga arī, kaut jel beidzot tādas redzētu Kuldīgas mēbeļu veikalā un... mazliet lētākas.

Par Komunālo uzņēmumu kantora eksponātiem izstādē gadījās dzirdēt tādas spriedumus:

— Puķes ir laba un vajadzīga lieta, bet Komunālo uzņēmumu kantora vadība un dārznieki aizmirsuši, ka vajag dot produkciju ne tikai acīm, bet arī vēderam.

Pie kolchoza „Imanta” stenda sapulcējies prāvs bariņš izstādes apmeklētāju. Viens pilsonis šaubas:

— Diez, vai tiem skaitļiem var ticēt? Gribētos vairāk redzēt, kādi tie dārzāji izskatās. Derētu arī nogaršot...

Otrs pilsonis: — Viņu kāpostus tu vari aizbraukt iegādāties Vorkutā...

Arī par pašiem izstādes organizētājiem gadījās dzirdēt dažus spriedumus. Kāds, piemēram, teica tā:

— Nebūtu par skādi vairāk izdomas un fantazijas. Katru gadu viens un tas pats...

Laikraksta nākamais numurs iznāks šā gada 13. novembrī.

Redaktors A. Blūms

Kolchoza „Uzvara” stendā

Bagātīgi bija iekārtots kolchoza „Uzvara” stends. Eksponēti daudzi saimniecības palīgozaru ražojumi. Ja pērn no zivkopības iepēma ap 3000 rubļu, tad šogad — jau 52 tūkstoš rubļu.

Ap 40 tūkstoš rubļu iepēms no dārzkopības. Kolchozā attīsta arī biškopību.